

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย

จังหวัดนครราชสีมา

Problems on Learning Agricultural Occupation of Grade Nine Students in Phathyce School,

Nakonratchasima

โดย

นายทวนทอง จาดนอก

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เลขที่ 2743
26/7/69

เลขทะเบียน 40352

วัน, เดือน, ปี 1 1 0 2544

b. 11104715
i.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2543

ชื่อเรื่อง ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย
จังหวัดนครราชสีมา

Problems on Learning Agricultural Occupation of Grade Nine Students in
Phathyce School, Nakonratchasima

ชื่อ-สกุล นายทวนทอง จาดนอก

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชา วิศวกรรมเกษตร

คณะ วิศวกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ดนัย ดิษยบุตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปและปัญหาการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 85 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และประมวลผลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการจัดลำดับ

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 71.76) และผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 62.35) ผู้ที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 5,000 บาท ต่อเดือนมีมากที่สุด (ร้อยละ 24.70) นักเรียน ร้อยละ 70.59 เดินทางมาโรงเรียนโดยรถโดยสารประจำทาง วิชาอาชีพเกษตรที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด ได้แก่การเลี้ยงไก่เนื้อ สำหรับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอนมีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 12 รายการ มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 รวม 3 รายการ ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 9 รายการ มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 รวม 2 รายการ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 10 รายการ มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 รวม 3 รายการ และด้านอาคารและสถานที่ มีปัญหามากเกินร้อยละ 50 ทุกรายการ ข้อเสนอแนะของนักเรียน คือต้องการครูเกษตรที่เก่งมีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ ด้านอาคารและสถานที่

ควรปรับปรุงบ่อน้ำในการทำการเกษตรให้ดีขึ้น ส่วนในรายวิชาอาชีพเกษตรที่ต้องการให้เปิดสอน คือ การเลี้ยงไก่เนื้อ และ การปลูกผักสวนครัว

ข้อเสนอแนะสำหรับทางโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา การสอนของครู เกษตร ควรจะใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และ ควรจัดหาสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์เกษตรให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสอนของครูผู้สอนและการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่านด้วยกัน โดยเฉพาะ ดร. คณัย ดิษขบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษได้สละเวลาและกรุณาให้คำแนะนำ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความถูกต้อง นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจากคณาจารย์โรงเรียนประทาย ที่ได้อำนวยความสะดวกติดต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ตอบแบบสอบถาม จนทำให้ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ความดีและผลประโยชน์ที่เกิดจากปัญหาพิเศษนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้ พ่อ แม่ อาจารย์ เพื่อน และผู้กรุณาให้ความช่วยเหลือ

นายทวนทอง จาคนอก

มีนาคม 2544

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	15
3.1 ประชากร.....	15
3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	15
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	15
4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	17
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม.....	32
ภาคผนวก.....	35
ภาคผนวก ก.....	36
ภาคผนวก ข.....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญัตราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงสถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา	17
2	แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนในด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน	19
3	แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนในด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	21
4	แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร	23
5	แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนในด้านอาคารสถานที่	25
6	แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตร	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้นักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและศึกษาต่อสามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะพลเมืองดีตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (ปานจิตร ป้อมอาสา, 2523)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ได้กำหนดให้วิชาอาชีพเกษตรเป็นวิชาเลือกเสรีอยู่ในกลุ่มวิชาอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มงานผลิต ซึ่งมีรายวิชาทั้งด้านการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ให้นักเรียนเลือกเรียนตามความต้องการของนักเรียนและความเป็นไปได้ของโรงเรียน ที่จะจัดการเรียนการสอนในรายวิชานั้น (กรมวิชาการ, 2534 : 92) สำหรับโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในท้องที่ซึ่งมีประชาชน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงได้เปิดรายวิชาอาชีพเกษตร ซึ่งเป็นวิชาเลือกเสรี ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเอง ถึงแม้ทางโรงเรียนจะมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรในระดับหนึ่งก็ตาม แต่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าน่าจะทำการศึกษาทางด้านการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรของโรงเรียนประทาย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ขอบเขตของปัญหา

เป็นการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2543 ทั้งหมด

นิยามศัพท์

“ ปัญหาการเรียนวิชาอาชีพเกษตร” คือ สถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคหรือเป็นผลทำให้การเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

“ โรงเรียน” หมายถึง โรงเรียนประทาย อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

“นักเรียน” หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนประทายที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร

“วิชาอาชีพเกษตร” หมายถึง วิชาที่จัดให้เป็นวิชาเลือกเสรีในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งมีการเรียนการสอนเกี่ยวกับกระบวนการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รู้จักวิธีการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ให้ได้ปริมาณและคุณภาพ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือและอุปกรณ์ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
2. ทำให้ทราบข้อเสนอแนะของนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการเปิดสอนวิชาอาชีพเกษตรให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอน จะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้ง แก่ตัวผู้เรียนเอง และช่วยครูได้มีทิศทางและสิ่งกำหนดในการสอน

ความสำคัญของหลักสูตรมีดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตร ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเหมือนแบบแปลน

หลักสูตรที่ดียังเป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สูตรดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจะจัดและบริหารหลักสูตรอย่างไร จึงจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้างที่จะทำให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ครูและผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หลักสูตรได้บอกไว้ว่าควรจัดประสบการณ์อะไร จะสอนอย่างไรบ้าง ทำไมเราต้องสอนวิธีนั้น การเรียนจะได้ผลอย่างไร รวมทั้งจะประเมินผลและวัดผลด้วย
3. นักเรียนควรเรียนอะไร และคาดหวังผลจากการเรียนมีอะไรบ้าง
4. สถานประกอบการและสังคม มีความประสงค์ที่จะได้ผู้สำเร็จการศึกษาในคุณลักษณะใด ผลผลิตคือ ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพอย่างไรที่สังคมต้องการ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535:38-39)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น เพื่อให้สามารถเลือกหาแนวทางที่เหมาะสมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบอาชีพ สามารถทำงานร่วมกับกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชน และครองชีพโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533 : 1)

การจัดการศึกษาคู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง, 2533 : 3) ได้กล่าวจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ
2. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาและเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและชุมชน
3. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ
4. มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตน
5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน
6. มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีนิสัยรักการทำงานและมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตนเอง
7. มีพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน สามารถเสนอแนวทางพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชนตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

โครงสร้างของหลักสูตร

1. วิชาบังคับ จำนวน 57 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่รายวิชาดังต่อไปนี้
 - 1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 39 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย	12	หน่วยการเรียนรู้
---------	----	------------------

วิทยาศาสตร์	9	หน่วยการเรียน
คณิตศาสตร์	6	หน่วยการเรียน
สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียน
พลานามัย	3	หน่วยการเรียน
ศิลปศึกษา	3	หน่วยการเรียน

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 18 หน่วยการเรียน

สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียน
พลานามัย	6	หน่วยการเรียน
การงาน	6	หน่วยการเรียน

2. วิชาเลือกเสรี จำนวน 33 หน่วยการเรียน ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย

ภาษาไทย

ภาษาต่างประเทศ

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์

2.3 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

2.4 กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ

พลานามัย

ศิลปศึกษา

2.5 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ

วิชาอาชีพ

3. กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้
บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค และกิจกรรมอื่น ๆ อีก 1 คาบ
ต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1
คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

หมายเหตุ ผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ให้เลือกเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาในกลุ่ม วิชาสังคมศึกษา ภาคเรียนละ 1 รายวิชา ตลอด 3 ปี

จุดประสงค์กลุ่มวิชาอาชีพ

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักของวิชาอาชีพพอที่จะนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิต
2. เพื่อให้มีความสามารถและทักษะในอาชีพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพและมีคุณธรรมในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้มีความสามารถในการจัดการตลาด และการร่วมมือในการประกอบกิจการหรือธุรกิจ

การจัดการเรียนการสอน

Carter V. Good กล่าวว่า การสอนหมายถึงการจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียน หรือผู้เกี่ยวข้อง เกิดการเรียนรู้โดยง่าย

กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอนด้วยกันคือ

1. จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน
2. พฤติกรรมเบื้องต้นหรือพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน
3. วิธีการดำเนินการให้เกิดการเรียนการสอนขึ้น
4. การวัดผลประเมินผล

องค์ประกอบของการสอน

1. ครู เป็นองค์ประกอบสำคัญมากที่สุดที่ไม่ได้ในการสอน ฉะนั้นครูควรจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพดี
2. นักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเท่า ๆ กับครูผู้สอน ทั้งครูและนักเรียนต้องร่วมมือกันเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ
3. สิ่งที่จะสอน ได้แก่เนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งครูจะต้องจัดเนื้อหาวิชา ให้มีความสัมพันธ์กันมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน

จุดประสงค์การเรียนรู้การตอนแบ่งเป็น 3 ด้านคือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive domain)
2. จิตพิสัย (Affective domain)
3. ทักษะพิสัย (Psychomotor domain) (สุพิน บุญชูวงศ์, 2530 : 4-24)

การศึกษาเกษตร หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอน การนิเทศ และการบริหารด้าน การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม เพื่อเป็นการเตรียมคนให้ไปทำงานตามหน้าที่ต่าง ๆ ในทาง เกษตรกรรม หรือมีความเข้าใจในเรื่องของเกษตรกรรมขอบเขตของการศึกษาเป็นแบบในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การฝึกอบรมและการสอนด้านวิชาชีพเกษตรกรรมในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ การศึกษาผู้ใหญ่และโครงการส่งเสริมงานอาชีพต่าง ๆ ที่ จัดขึ้นโดยรัฐหรือเอกชน ดังนั้นการศึกษาเกษตรจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นการลงทุนจัดการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างกำลังคน ให้มีทักษะ เจตคติ และความรู้ ความสามารถ ในอันที่จะไปประกอบอาชีพ อิศระ หรือสามารถให้บริการแก่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรได้ (สุพิน บุญชูวงศ์ , 2530 : 4 – 24)

ความสำคัญของการศึกษาเกษตร

การพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจำเป็นต้องก้าวต่อไป เพื่อเสริมสร้างดุลย ภาพแห่งความสงบสุข เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ในประเทศอีกให้ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของ ชาติ รักษาค่านิยมอันดีงามของสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทและในเมือง ให้ดียิ่งขึ้นตามเกณฑ์แห่งความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชีวิต การพัฒนาดังกล่าวจะทำให้ดีด้วยการจัด การศึกษาเกษตรให้ถูกต้องเหมาะสมแก่ความต้องการด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน และนโยบายของรัฐบาล เพราะการศึกษาเกษตรจะช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการอบรมได้มีหลัก การแห่งการพึ่งตนเอง กล่าวคือ ออกไปสู่อาชีพหรือประกอบอาชีพได้ รู้จักช่วยเหลือและรู้จักการ รวบรวมกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การศึกษาเกษตรถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนา สังคม พัฒนากำลังคน และแรงงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยในการพัฒนา เศรษฐกิจและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะส่ง ผลไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ศึกษาเล่าเรียนและของประชาชนในประเทศ

ทุกคนคงยอมรับว่า อาหารเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการดำรง ชีวิตมนุษย์ มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร เพราะผลผลิต ดังกล่าวนอกจากจะใช้เป็นอาหาร และเครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตแล้ว ยังเป็นฐานกำลังเสริม สร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย จะเห็นได้ว่าประเทศใดก็ตามที่สามารถส่ง อาหารที่เป็นผลผลิตทางการเกษตรแล้วและนำมาแปรรูปเป็นลักษณะสินค้าอุตสาหกรรมแปรรูป

หรืออุตสาหกรรมเกษตรแล้ว หรือสามารถผลิตอาหารวัตถุดิบเป็นจำนวนมากได้ จะเป็นประเทศที่มีระบบการจัดการเกี่ยวกับการศึกษาเกษตรที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถจะจัดเชื่อมความสัมพันธ์ทางด้านการศึกษา และวิทยาการด้านเทคโนโลยีการเกษตรเข้าหากันเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการศึกษานเกษตรมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ (สุพิน บุญชูวงศ์ , 2530 : 4 – 24)

จุดประสงค์ของการศึกษาเกษตร

จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาเกษตร โดยทั่วไปแล้วจะกำหนดขึ้นตามแนวนโยบายของรัฐบาล ซึ่งจะเป็นไปหรือเปลี่ยนแปลงไปตามที่รัฐกำหนด อย่างไรก็ตามจะเสนอจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาเกษตรในแง่ส่วนร่วมจุดมุ่งหมายของการศึกษาเกษตร ดังนี้

1. ผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพอิสระ
2. ผลิตครู – อาจารย์ที่ทำการสอนวิชาเกษตรในระดับต่าง ๆ
3. ผลิตนักวิชาการเกษตร นักวิจัยค้นคว้าทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
4. ผลิตนักส่งเสริมและนักบริหารส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ทางเกษตรให้แก่งานของรัฐและเอกชน

เมื่อพิจารณาดูจุดมุ่งหมายส่วนรวมของการศึกษาเกษตรแล้วจะเห็นว่าเป็นการมุ่งผลิตบุคลากรบุคลากร ทางการศึกษาต่าง ๆ ให้มีคุณภาพนั่นเอง การสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพนั้น การศึกษาเกษตรในแต่ละระดับย่อมมีความมุ่งหมายเฉพาะแตกต่างกันออกไป แต่หากพิจารณาเฉพาะจุดมุ่งหมายในการให้การศึกษา อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาเกษตรมุ่งที่จะฝึกอบรมบุคคลให้มีความสามารถ 3 ประการ

1. ความรู้ทางเทคนิคการเกษตร (Technical Knowledge)
2. ทักษะในงานเกษตร (Technical Skills)
3. เจตคติที่ดีต่องานเกษตร (Agricultural Attitude)

(วีรวรรณ ญาณพันธุ์ , 2520 : 12 –21)

การวัดและการประเมินผล

การวัดผลทางการศึกษา (Educational measurement) หมายถึงกระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคล โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการวัดดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่วัดนั้น จากความหมายนี้แสดงว่าการวัดผลการศึกษา

ต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน เป็นระเบียบแบบแผนมีเครื่องมือมีการวัดผลเป็นตัวเลข หรือเป็นรายละเอียดที่นำไปใช้บรรยายบอกจำนวนหรือระดับสิ่งที่ถูกวัด (โปศาล หวังพานิช , 2526 : 1)

การประเมินผล (Evaluation) เป็นกรรมวิธีของการวางแผน การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในทางเลือกต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การประเมินผลจึงต้องอาศัยการทดสอบและการวัด (อัจฉรา สีนสินธุ์สกุลไชย)

ประโยชน์ของการวัดและการประเมิน

1. ประโยชน์ต่อครู
2. ประโยชน์ต่อนักเรียน
3. ประโยชน์ต่อการแนะแนว
4. ประโยชน์ต่อการบริหาร
5. ประโยชน์ต่อการวิจัย (อนันต์ ศรีโสภา , 2525)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบญจมาศ พึ่งบัว (2533 : 39-41) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง อาจเป็นเพราะว่า การเรียนเกษตรเป็นงานหนัก เพศหญิงจะไม่ค่อยนิยมเรียน
2. เทคนิคและวิธีสอนภาคทฤษฎี พบว่าการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะใช้วิธีการสอนโดยการบรรยายและบอกให้จด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษามีจำนวนมาก ครู-อาจารย์มีจำนวนน้อย รองลงมาจะเป็นการค้นคว้าและเขียนรายงาน
3. เทคนิคและวิธีการสอนภาคปฏิบัติ พบว่า การเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะใช้วิธีการอภิปรายประกอบการสาธิตก่อนการปฏิบัติทุกครั้ง
4. การใช้สื่อการเรียนการสอน การเรียนการสอนในระดับนี้การใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะเป็นการใช้สไลด์ใช้น้อยที่สุดคือภาพยนต์

วิเชียร ชัยโย (2530 : 31-35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการเรียนการสอนวิชาเกษตร ศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

เกี่ยวกับตัวผู้เรียน พบว่า นักเรียนชอบเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตรเพราะเห็นว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนไม่ชอบเรียนเพราะว่าเป็นวิชาที่ต้องปฏิบัติกลางแจ้งและงานหนัก เกี่ยวกับวิธีการสอนที่ครูใช้กับนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย บรรยายและบอกให้จด บรรยายและให้ปฏิบัติจริง การค้นคว้าและทำรายงานส่ง วิธีการสอนที่ใช้บ่อย คือ วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตให้ดู และวิธีการสอนที่ครูไม่เคยใช้สอนเลย คือ การสอนแบบเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายบางหัวข้อ

เกี่ยวกับวิธีการสอนที่นักเรียนชอบ ส่วนใหญ่นักเรียนชอบวิธีการสอนแบบการบรรยายและให้ปฏิบัติจริง การบรรยายประกอบการสาธิต และการเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเป็นบางหัวข้อในระดับที่มาก ส่วนวิธีการสอนแบบอื่น ๆ นักเรียนชอบปานกลาง

เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในการสอน นักเรียนให้ความคิดเห็นว่าครูใช้หนังสือ และแบบเรียนมากกว่า อุปกรณ์ที่ครูไม่เคยใช้เลย ได้แก่ สไลด์ ภาพยนตร์ เครื่องเสียง เครื่องฉายแผ่นใส และหุ่นจำลอง ซึ่งการที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้ประกอบการสอนอาจเป็นเพราะทางโรงเรียน มีอุปกรณ์การสอนเหล่านี้ไม่พอเพียงหรือครูผู้สอนไม่กระตือรือร้นที่จะใช้ก็อาจเป็นไปได้

เกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนให้ความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตร แปลงทำการเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ตามลำดับ

สุทัศน์ ชำนาญศิลป์ (2531 : 33-36) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนประจำอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้สรุปผลดังนี้

1. เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน พบว่านักเรียนชายเรียนวิชาเกษตรมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอ ซึ่งถ้านักเรียนมีบ้านอยู่ในเขตอำเภอใกล้โรงเรียนก็สามารถมีเวลาในการฝึกงานมากขึ้น
2. เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ควรมีการปรับปรุงด้านเนื้อหาให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่น สามารถหาวัสดุในท้องถิ่นมาประกอบการเรียนได้ ค้นคว้าจากหนังสือหลายๆเล่ม ไม่ยึดในคู่มือเพียงอย่างเดียวผู้วิจัยมีข้อเสนอว่า ควรมีการจัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอน เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขเทคนิคที่เข้าใจง่าย และการเพิ่มเนื้อหาหรือรายละเอียดให้มากขึ้น

2. ในการสอนภาคทฤษฎีครูควรที่จะจัดเพิ่มรายละเอียดในเนื้อหาที่ไม่สามารถทำได้ในภาคปฏิบัติ การใช้เวลาในการสอนมากขึ้น เพิ่มเฉพาะหัวข้อที่สำคัญ ๆ สามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. ในการเรียนการสอนควรใช้ ครูผู้สอนหลาย ๆ ท่าน โดยแบ่งตามความถนัดของผู้สอน แต่ละคน จะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการปฏิบัติ มากกว่าครูผู้สอนเพียงคนเดียว
5. เอกสารตำราเรียน ยังมีน้อยเกินไป ตำราที่ทางโรงเรียนเตรียมไว้ให้แก่นักเรียนยังไม่เพียงพอและไม่กว้างขวาง ดังนั้นครูผู้สอนควรจะได้รวบรวมตำราและเอกสารต่าง ๆ จัดไว้ให้นักเรียนได้ค้นคว้าบ้าง

ฉัตรชัย ช่อรักษ์ (2538 : 38) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูเกษตรที่เป็นจริงในปัจจุบันตามทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทางการสอน ด้านความรู้ ความรับผิดชอบตามเป็นแบบอย่างที่ดี และจริยธรรม นักศึกษาไปดูงานเกษตรของจริง ภายนอกสถานที่ ครูปฏิบัติน้อย ด้านจริยธรรม และความเชื่อมั่นในตัวเองครูมีมาก

รพีพร ทองทั้ง (2530 : 40) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูสอนวิชาเกษตรกรรมตามแนวความคิดของนักศึกษา สาขาเกษตรกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ครูสอนวิชาเกษตรควรมีคุณลักษณะทางการสอนที่สำคัญ ดังนี้ คือ ควรมีความรู้กว้างขวาง มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า และให้นักศึกษาได้ปฏิบัติของจริง

คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ครูจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ น่านับถือ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง วางตัวเป็นกลางไม่มีอคติตักับนักศึกษา แต่งกายสุภาพรัดกุมเหมาะกับกิจกรรมที่ทำ

คุณลักษณะทางด้านสัมพันธภาพ ครูต้องยินดีรับฟังปัญหา และให้คำปรึกษามีความปรารถนาดีต่อนักศึกษา และครูสามารถแนะนำแนวทาง การประกอบอาชีพเกษตรได้

มนัส สุวรรณพงษ์ (2531 : 41) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกษตรกรรมของ วิทยาลัยเกษตรกรรม เขตการศึกษา 2 ต่อการจัดการสอนการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตร จากผลการศึกษาสรุป ได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดที่นักศึกษาต้องการในระดับมากดังนี้ เนื้อหาในวิชา สัตวบาล และพืชกรรม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การฝึกงานภายนอกและภายในวิทยาลัย การบรรยาย การสาธิต การทัศนศึกษานอกสถานที่การใช้ของจริง ในการฝึกปฏิบัติการฝึกงานประจำฟาร์มตามความสนใจ วิธี

ทัศน์ เทป สไลด์ ภาพยนตร์ วัสดุอุปกรณ์ต้องมีเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้
ในห้องเรียนได้ การใช้ของจริงในการวัดผลภาคปฏิบัติ การวัดผลและการประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการ
สอนการจัดวิชาเลือกให้เหมาะสมกับท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะว่า การเน้นทักษะทางด้าน
การฝึกงาน ภายนอกและภายใน มีการวางแผนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

กิมข ทวดสิญจน์ (2537 : 39) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่ออาชีพเกษตรนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่
มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตร นักเรียนส่วนใหญ่ ได้เรียนวิชาทางการเกษตรมาแล้วร้อยละ
75 มีความคิดเห็นว่าชอบวิชาเกษตรที่ได้เรียนมา โดยให้เหตุผลว่าครูสอนให้สามารถนำความรู้ไป
ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนนักเรียนร้อยละ 25 มีความคิดเห็นว่าไม่ชอบวิชาเกษตรที่ได้เรียนมา ซึ่ง
ให้เหตุผลว่าครูให้ลงปฏิบัติมากเกินไป นักเรียนร้อยละ 83 ให้ความเห็นว่าอาชีพเกษตรให้ผลตอบแทน
ปานกลางและผลตอบแทนที่ได้เพียงพอสำหรับยึดเป็นอาชีพหลักได้ ผู้ปกครองของนักเรียน
ร้อยละ 63 ไม่ต้องการให้ประกอบอาชีพเกษตร โดยให้เหตุผลว่ารายได้น้อย และอาชีพที่นักเรียนสนใจ
มากที่สุด คือ รับราชการ ซึ่งให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่น่าภาคภูมิใจ มีความมั่นคง และมีรายได้แน่นอน

วิทนต์ ไร่วิบูลย์ (2538 : เนื้อความย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี
ต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายวิชาเกษตรกรรมของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายวิชาเกษตรกรรม ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยา
เขตกาฬสินธุ์ ความรู้ที่ได้และประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันมี
ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และยังมีบางเรื่องที่ต้องปรับปรุงอีกบ้าง เช่น สภาพแวดล้อม
ภายในสถาบันควรมีบรรยากาศที่ดีกว่าเดิม โสตทัศนอุปกรณ์ควรมีความทันสมัย กิจกรรมการเรียน
การสอนครู และนักเรียนควรมีบทบาทร่วมกันมากขึ้น การให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง กิจกรรมเสริม
หลักสูตรควรมีเพิ่มมากขึ้น และประสิทธิภาพการประเมินผลการเรียนการสอนควรมีมากกว่าเดิม

วีรัชย์ เจริญกิตติศัพท์ (2538 : 33) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาเกษตรกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเมืองปทุมบุรี จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ พบว่านักเรียนมีความมั่นใจที่จะสามารถนำเอาความรู้วิชาเกษตรที่เรียนไปปฏิบัติ
มากที่สุด รองลงมาคือ ความเข้าใจ ความสนใจนำความรู้ที่ได้ไปศึกษาเพิ่มเติม และนำปัญหาต่าง ๆ
ที่เกี่ยวกับวิชาเกษตรไปปรึกษาอาจารย์น้อยที่สุดตามลำดับ

วิธีสอนของอาจารย์ พบว่าใช้วิธีสอนแบบบรรยายเป็นประจํามากที่สุด รองลงมา คือ สอน
ให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเอง โดยวิธีแบ่งกลุ่มให้นักเรียนและอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ ใช้วิธี

สารคดีกำหนดกิจกรรมหรือโครงการให้ผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล สอนโดยการค้นคว้าจากเอกสาร พาไปทัศนศึกษาต่างจังหวัด ทัศนศึกษาบริเวณใกล้เคียง ใช้วีดิทัศน์ สไลด์และแผ่นใสประกอบการสอนตามลำดับ

ศักดิ์พงษ์ หอมหวาน (2523 : 40) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ครูผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ได้ให้ความคิดเห็นในการวิจัยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย โดยข้อคิดเห็นที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งนั้นมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เห็นว่าในโรงเรียนประถมศึกษาควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการศึกษาโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน และข้อคิดเห็นที่ครูเห็นด้วยนั้นมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ เห็นว่า การจัดให้นักเรียนได้จัดปฎิบัตินันทนาการเกี่ยวกับการเกษตร ในโรงเรียนอยู่เสมอดำเนินการ

มัสลิน แก้วสุวรรณ (2537 : 42) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความคิดเห็นภาวะความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตร ของโรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความต้องการด้านการเรียนการสอน นักเรียนส่วนใหญ่จะชอบการบรรยายและให้ปฏิบัติจริง รองลงมาเป็น การบรรยายประกอบการสาธิตให้ดู นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการสอนในปัจจุบันคืออยู่แล้ว และต้องการเรียนด้านพืชมากกว่าด้านสัตว์ เพราะสามารถนำไปขยายพันธุ์พืชได้ นอกจากนั้นยังต้องการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนต้องการมีกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร เช่น ชุมนุมเกษตรกรในอนาคคแห่งประเทศไทย และนักเรียนยังต้องการให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายอีกด้วยรวมทั้งต้องการให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ นันทนาการ การสาธิตเฉพาะอย่าง รวมทั้งต้องการให้มีการใช้สื่อการสอนเพิ่มขึ้น เช่น วีดิทัศน์ สไลด์ และอื่น ๆ และมีความต้องการครูเกษตรด้านพืชศาสตร์ สัตว์ศาสตร์ และประมงเพิ่มขึ้นอีกด้วย นักเรียนส่วนหนึ่งมีข้อเสนอแนะให้ครูวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตร ได้มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอนโดยควรมีการสาธิตให้ดูใช้สื่อการสอน เช่น สไลด์ เป็นต้น

สุภาพ มณีรัตน์ (2525 : 25) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางเมืองเขื่อนฝ่องอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า วิชาเกษตรกรรมที่จัดให้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นมีความเหมาะสมและเห็นด้วยต่อการเรียนโดยการกระทำจริง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะชอบเรียนวิชาเกษตรกรรม และได้รับความรู้จากการเรียนการสอนปานกลาง ความคิดเห็นของนักเรียนที่เกี่ยวกับอาจารย์พบว่า อาจารย์มีความสามารถในการสอนมาก มีความสนใจต่อการเกษตรปานกลาง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบต่อนักเรียน และมีความตรงต่อเวลาในระดับปานกลาง จำนวนอาจารย์มีน้อย การ

สนับสนุนของอาจารย์หมวดอื่น ๆ ให้การสนับสนุนการเกษตรน้อย สภาพการเรียนการสอนส่วนใหญ่ให้นักเรียนเห็นว่าสภาพของห้องเรียนที่ใช้เรียนวิชาเกษตรกรรมยังไม่เหมาะสม ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตร สถานที่ฝึกภาคปฏิบัติ หนังสือ ตำราการเกษตรในห้องสมุดมีน้อย ความต้องการในการเรียนต่อ นักเรียนต้องการจะเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายวิชาเกษตรกรรม ปานกลาง และส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเป็นสมาชิก ชกท. วิธีสอนนักเรียนต้องการเรียนรู้ด้วยปฏิบัติจริงให้มาก ๆ และเรียนภาคทฤษฎีให้น้อยลง พร้อมทั้งยังต้องการให้มีการสาธิตให้ดูก่อนการปฏิบัติ นอกจากนี้การบรรยาย บอกรวด ทัศนศึกษานอกสถานที่ การฉายภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนทั้งชายหญิงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 รวมทั้งสิ้น 90 คน

3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างนี้มีจำนวนประชากรไม่มากจึงไม่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ใช้ประชากรทั้งหมดของนักเรียน โรงเรียนประทาย มีจำนวนทั้งหมด 90 คน

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบปิด (CLOSE END) และเปิด (OPEN- END)

3.3.2 ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักเรียน แบบสอบถามแบบเลือกตอบ และเติมในช่องว่าง โดยถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ จำนวนรายวิชาอาชีพเกษตรที่เรียนมา รายได้ต่อเดือนของครอบครัว การเดินทางมาโรงเรียน

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบตามความเป็นจริงตามระดับปัญหา จำนวน 53 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน	15 ข้อ
2. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	11 ข้อ
3. ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร	13 ข้อ
4. ด้านอาคารและสถานที่	14 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถามให้ตอบตามความคิดของนักเรียนมี 3 ข้อ ได้แก่

1. ด้านครูผู้สอน
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านอาคารและสถานที่

4. ด้านรายวิชาที่เปิดสอน

3.3.3 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อที่ทำเป็นปัญหา
2. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถาม โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. จัดทำแบบสอบถาม

3.3.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา โดย

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขออนุญาต ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม โดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยังโรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา โดยดำเนินการภายในวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2543 ได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามจำนวน 90 ชุด โดยส่งให้นักเรียนโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมาที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร ได้รับคืนมา 85 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94 ของแบบสอบถามทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน

ตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัด นครราชสีมา

รายการ	จำนวน (N = 85) (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	61	71.76
หญิง	24	28.24
อายุ		
17 ปี	2	2.35
16 ปี	9	10.59
15 ปี	48	56.47
14 ปี	26	30.59
อายุเฉลี่ย 14.85 ปี		
อาชีพผู้ปกครอง		
ทำการเกษตร	53	62.35
ค้าขาย	17	20.00
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	9	10.59
รับจ้าง	6	7.06

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 85) (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
2,000	18	21.18
3,000	11	12.94
4,000	17	20.00
5,000	18	21.18
มากกว่า 5,000	21	24.70
รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5141.17		
การเดินทางมาโรงเรียนโดย		
รถโดยสารประจำทาง	60	70.59
รถจักรยานยนต์	12	14.12
เดิน	13	15.29
รายวิชาอาชีพเกษตรที่เลือกเรียน		
การเลี้ยงไก่เนื้อ	35	41.18
การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	17	20.00
การเพาะเห็ดฟาง	33	38.82

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 71.76 เพศหญิง ร้อยละ 28.24 ส่วนใหญ่อายุ 15 ปี (ร้อยละ 56.47) รองลงมาคืออายุ 14 ปี 16 ปี และ 17 ปี ตามลำดับ เมื่อคิดอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14.85 ปี อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 62.35) เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมาประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ของครอบครัวมากกว่า 5,000 บาท ต่อเดือนมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 24.70) รองลงมา 2,000 บาท และ 5,000 บาท (ซึ่งจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากันคือ ร้อยละ 21.18) 3,000 บาท และ 4,000 บาท ตามลำดับ เมื่อคิดเป็นรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 5141.17 บาท นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด (ร้อยละ 70.59) นอกจากนั้นเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ และเดินเท้า รายวิชาอาชีพเกษตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเรียนมากที่สุด

ได้แก่ การเลี้ยงไก่เนื้อ (ร้อยละ 41.18) รองลงมา คือ การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ และ การเพาะเห็ด

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร

ตารางที่ 2 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่

3 โรงเรียนประเทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
1. ครูผู้สอนใช้วิธีบรรยายมากเกินไป	8 (9.41)	45 (52.94)	22 (25.88)	75 (88.23)	10 (11.77)
2. ให้คะแนนการปฏิบัติน้อยเกินไปในการเรียนการสอน	11 (12.94)	47 (55.30)	15 (17.64)	73 (85.88)	12 (14.12)
3. ครูผู้สอนขีดหนังสือเล่มเดียวในการสอน	18 (21.18)	16 (18.82)	35 (41.18)	69 (81.18)	16 (18.82)
4. ให้คะแนนทฤษฎีมากเกินไปในการเรียนการสอน	3 (3.53)	53 (62.35)	12 (14.12)	68 (80)	17 (20)
5. ครูผู้สอนไม่มีการสาธิตในการสอน	9 (10.59)	38 (44.70)	20 (23.53)	67 (78.82)	18 (21.18)
6. ไม่เชิญวิทยากรหรือผู้มีประสบการณ์มาสอน	37 (43.53)	10 (11.77)	9 (10.59)	56 (65.89)	29 (34.11)
7. ไม่มีการสอนภาคปฏิบัติ	4 (4.71)	25 (29.41)	26 (30.59)	55 (64.71)	30 (35.29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
8. การวัดและการประเมินผลไม่ตรงจุดประสงค์	12 (14.11)	7 (8.24)	31 (36.47)	50 (58.82)	35 (41.18)
9. ครูผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา	9 (10.59)	13 (15.30)	27 (31.76)	49 (57.65)	36 (42.35)
10. ครูผู้สอนไม่มีสรุปเนื้อหาเมื่อสิ้นสุดการสอน	11 (12.44)	7 (8.24)	31 (36.47)	49 (57.65)	36 (42.35)
11. ครูผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์ในการสอนแต่ละครั้ง	7 (8.24)	13 (15.30)	27 (31.76)	47 (55.30)	38 (44.70)
12. การตัดสินผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติไม่สัมพันธ์กัน	6 (7.06)	21 (24.70)	18 (21.18)	45 (52.94)	40 (47.06)
13. ครูผู้สอนไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า	5 (5.88)	12 (14.12)	25 (29.41)	42 (49.41)	43 (50.59)
14. ครูผู้สอนไม่นำนักเรียนทัศนศึกษานอกสถานที่	10 (11.77)	15 (17.65)	14 (16.47)	39 (45.89)	16 (18.82)
15. ครูผู้สอนไม่สอนตามจุดประสงค์	4 (4.71)	6 (7.06)	27 (31.76)	37 (43.33)	48 (56.47)

จากตารางที่ 2 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าผู้ตอบว่ามีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 12 รายการ และมีปัญหาค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าร้อยละ 50 มี 3 รายการ จากทั้งหมด 15 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากเกินไป (ร้อยละ 88.23) รายการที่มีปัญหารองลงมาคือให้คะแนนการปฏิบัติน้อยเกินไปในการเรียนการสอน (ร้อยละ 85.88) ครูผู้สอนยึดหนังสือเล่มเดียวในการเรียนการสอน (ร้อยละ 81.18) ให้คะแนนทฤษฎีมากเกินไปในการเรียนการสอน (ร้อยละ 80.00) ครูผู้สอนไม่มีการสาธิตในการสอน (ร้อยละ 78.82) ไม่เชิญวิทยากรหรือผู้มีประสบการณ์มาสอน (ร้อยละ 65.89) ไม่มีการสอนภาคปฏิบัติ (ร้อยละ 64.71) การวัดและการประเมินผลไม่ตรงจุดประสงค์ (ร้อยละ 58.82) ครูผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงตามเวลา และครูผู้สอนไม่มีการสรุปเมื่อสิ้นสุดการสอนมีจำนวนเท่ากับ (ร้อยละ 57.65) ครูผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์ในการสอนแต่ละครั้ง (ร้อยละ 55.30) และการตัดสินใจผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติไม่สัมพันธ์กัน (ร้อยละ 52.94) ส่วน 3 รายการที่มีปัญหาค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ครูผู้สอนไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า ครูผู้สอนไม่นำนักเรียนทัศนศึกษาออกสถานที่ และครูผู้สอนไม่สอนตามจุดประสงค์

ตารางที่ 3 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
1. จำนวนสไลด์มีเพียงพอ	22 (25.88)	44 (51.76)	9 (10.59)	75 (88.23)	10 (11.77)
2. จำนวนวิดีโอไม่เพียงพอ	24 (28.23)	37 (43.53)	13 (15.30)	74 (87.06)	11 (12.14)
3. จำนวนหนังสือแบบเรียนมีไม่เพียงพอ	47 (66.29)	14 (16.47)	13 (15.30)	74 (87.06)	11 (12.94)
4. จำนวนแผนภาพต่างๆ มีไม่เพียงพอ	23 (27.05)	40 (47.06)	10 (11.77)	73 (85.88)	12 (14.12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
5. ไม่มีการใช้สไลด์ในการเรียนการสอน	35 (41.18)	20 (23.53)	15 (17.64)	70 (82.35)	15 (17.65)
6. จำนวนเครื่องฉายที่บแสงไม่มีเพียงพอ	28 (32.94)	21 (24.71)	19 (22.35)	68 (80.00)	17 (20.00)
7. จำนวนของจริงมีไม่เพียงพอ	12 (14.12)	13 (15.30)	35 (41.17)	60 (70.59)	25 (29.41)
8. ไม่มีการใช้วิดีโอในการเรียนการสอน	27 (31.76)	12 (14.12)	9 (10.58)	48 (56.47)	37 (43.53)
9. ไม่มีการใช้แผนภาพประกอบการสอน	10 (11.77)	11 (12.94)	22 (25.88)	43 (50.59)	42 (49.41)
10. ไม่มีการใช้เครื่องฉายที่บแสงในการเรียนการสอน	15 (17.65)	10 (11.77)	16 (18.82)	41 (48.24)	44 (51.76)
11. ไม่มีการใช้ของจริงในการเรียนการสอน	8 (9.41)	14 (16.47)	18 (21.18)	40 (47.06)	45 (52.94)

จากตารางที่ 3 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประเทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 9 รายการ ปัญหาน้อยกว่าร้อยละ 50 มี 2 รายการ จากทั้งหมด 11 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุดคือ จำนวนสไลด์ที่ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 88.23) รายการรองลงมาคือจำนวนวิดีโอไม่เพียงพอและจำนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือแบบเรียนมีไม่เพียงพอ มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 87.06) จำนวนแผนภาพต่างๆ มีไม่เพียงพอ (ร้อยละ 85.88) ไม่มีการใช้สไลด์ในการเรียนการสอน (ร้อยละ 82.35) จำนวนเครื่องฉายทึบแสงมีไม่เพียงพอ (ร้อยละ 80.00) จำนวนของจริงไม่เพียงพอ (ร้อยละ 70.59) ไม่มีการใช้วิดีโอในการเรียนการสอน (ร้อยละ 56.47) ไม่มีการใช้แผนภาพประกอบการสอน (ร้อยละ 50.59) ตามลำดับ ส่วนที่มีปัญหาต่ำกว่าร้อยละ 50 มี 2 รายการ ได้แก่ ไม่มีการใช้เครื่องฉายทึบแสงในการเรียนการสอน และ ไม่มีการใช้ของจริงในการเรียนการสอน

ตารางที่ 4 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
1. เครื่องมืออุปกรณ์ชำรุดขาดการซ่อมแซม	17 (20.00)	44 (51.76)	15 (17.65)	76 (89.41)	9 (10.59)
2. จำนวนเครื่องมือในการเพาะปลูกไม่เพียงพอ (จอบ, เสียม, พลั่ว ฯลฯ)	11 (12.94)	52 (61.17)	12 (14.12)	75 (88.23)	10 (11.77)
3. การเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ	12 (14.11)	53 (62.35)	10 (11.77)	75 (88.23)	10 (11.77)
4. จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม่ขึ้นต้นไม่เพียงพอ	26 (29.41)	32 (37.65)	14 (16.47)	71 (85.53)	14 (16.47)
5. จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ไม่เพียงพอ (รางน้ำ, อาหาร ฯลฯ)	8 (9.41)	44 (51.76)	18 (21.18)	70 (82.35)	15 (17.65)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
6. จำนวนเมล็ดพันธุ์สักไม่เพียงพอ	44 (51.76)	12 (14.12)	13 (15.30)	69 (81.18)	16 (18.82)
7. พืชถูกทำลาย	16 (18.82)	29 (34.12)	21 (24.71)	66 (77.65)	19 (22.35)
8. จำนวนเมล็ดไม้ดอกไม้ประดับไม่เพียงพอ	9 (10.59)	14 (16.47)	42 (49.41)	65 (76.47)	20 (23.53)
9. เครื่องมือและอุปกรณ์ถูกลักขโมย	6 (7.06)	16 (18.82)	40 (47.06)	62 (72.94)	23 (27.06)
10. จำนวนสัตว์เล็กไม่เพียงพอ (สุกร, กระต่าย, หนูตะเภา ฯลฯ)	13 (15.30)	11 (12.94)	20 (23.53)	44 (51.77)	41 (48.23)
11. ต้นไม้ถูกลักขโมย	3 (3.53)	15 (17.64)	21 (24.71)	39 (45.88)	46 (54.12)
12. จำนวนสัตว์ปีกไม่เพียงพอ (ไก่, เป็ด, นกกระทา ฯลฯ)	10 (11.77)	10 (11.77)	16 (18.82)	36 (42.36)	49 (57.64)
13. จำนวนสัตว์ใหญ่ไม่มีเพียงพอ (โค, กระบือ ฯลฯ)	13 (15.30)	8 (9.41)	11 (12.94)	32 (37.65)	53 (62.35)

จากตารางที่ 4 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านเครื่องมือและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ เกษตร เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ามมีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 10 รายการมีปัญหาต่ำกว่าร้อยละ 50 มี 3 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุดคือ เครื่องมืออุปกรณ์ชำระชุดการซ่อมแซม (ร้อยละ 89.41) รายการที่มีปัญหารองลงมาได้แก่ จำนวนเครื่องมือในการเพราะปลูกไม้ไม่เพียงพอบอบ, เสียม, พลั่ว ฯลฯ และการเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 88.23) จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม้ยืนต้นไม่เพียงพอ (ร้อยละ 83.53) จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ไม้ไม่เพียงพอ รางน้ำ, รางอาหาร ฯลฯ (ร้อยละ 82.35) จำนวนเมล็ดพันธุ์ผักไม้ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 81.18) พืชถูกทำลาย (ร้อยละ 77.65) จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับไม้ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 76.47) เครื่องมือและอุปกรณ์ถูกลักขโมย (ร้อยละ 72.94) และ จำนวนสัตว์เล็กไม้ไม่เพียงพอสุกร, กระต่าย, หนูตะเภา (ร้อยละ 51.77) ตามลำดับ 3 รายการมีปัญหาต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ต้นไม้ถูกลักขโมย จำนวนสัตว์ปีกไม้ไม่เพียงพอ และจำนวนสัตว์ใหญ่ไม้ไม่เพียงพอ โค, กระบือ ฯลฯ

ตารางที่ 5 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านอาคารและสถานที่

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
1. ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เล็กเกินไป	16 (18.82)	54 (63.33)	15 (17.64)	78 (91.76)	7 (8.24)
2. สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม	15 (17.64)	49 (57.65)	13 (15.30)	77 (90.59)	8 (9.41)
3. ห้องเรียนวิชาเกษตรแคบเกินไป	19 (22.35)	43 (50.59)	14 (16.47)	76 (89.41)	9 (10.59)
4. พื้นที่ปฏิบัติงานปลูกพืชไม่เพียงพอ	22 (25.88)	43 (50.58)	10 (11.77)	75 (88.23)	10 (11.77)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
5. โรงเพาะชำมีไม่เพียงพอ	13 (15.30)	47 (55.29)	15 (17.64)	75 (88.23)	10 (11.77)
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการเกษตร โดยเฉพาะ	43 (50.59)	18 (21.17)	14 (16.47)	75 (88.23)	10 (11.77)
7. แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรมีไม่เพียงพอ	14 (16.47)	47 (55.29)	37 (43.33)	74 (87.06)	11 (12.94)
8. ขาดการโรงดูแลรักษา	21 (24.70)	35 (41.18)	16 (18.82)	72 (84.70)	13 (15.30)
9. โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ	11 (12.94)	40 (47.06)	20 (23.53)	71 (83.53)	14 (16.47)
10. โต๊ะเก้าอี้ชำระขาดการซ่อมแซม	7 (8.24)	16 (18.82)	46 (54.12)	69 (81.18)	16 (18.82)
11. โรงเรียนเลี้ยงสัตว์ไม่มีความเหมาะสม	11 (12.94)	34 (40)	23 (27.06)	68 (80.00)	17 (20.00)
12. นักเรียนขาดความรับผิดชอบ	7 (8.24)	17 (20.00)	40 (47.06)	64 (75.30)	21 (24.70)
13. ห้องสมุดเล็กเกินไป	10 (11.77)	15 (17.64)	24 (28.24)	62 (72.94)	23 (27.06)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ระดับของปัญหา (N = 85)				
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	มีปัญหา รวม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี ปัญหา จำนวน (ร้อยละ)
14. ไม่มีห้องเก็บเครื่องมืออุปกรณ์และ วัสดุทางการเกษตรโดยเฉพาะ	12 (14.12)	16 (18.82)	8 (9.41)	52 (61.18)	33 (38.82)

จากตารางที่ 5 แสดงระดับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ในด้านอาคารและสถานที่ เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 ทุกรายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เล็กเกินไป (ร้อยละ 91.76) รายการที่มีปัญหารองลงมาได้แก่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม (ร้อยละ 10.59) ห้องเรียนวิชาการเกษตรแคบเกินไป (ร้อยละ 89.41) โรงเพาะชำมีไม่เพียงพอ และไม่มีห้องปฏิบัติการเกษตรโดยเฉพาะ มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 88.023) แหล่งน้ำใช้ในเกษตรมีไม่เพียงพอ (ร้อยละ 87.06) ขาดการโรงดูแลรักษา (ร้อยละ 84.70) โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 83.53) โต๊ะเก้าอี้ชำรุดขาดการซ่อมแซม (ร้อยละ 81.18) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่มีความเหมาะสม (ร้อยละ 80.00) นักเรียนขาดความรับผิดชอบ (ร้อยละ 75.30) ห้องสมุดเล็กเกินไป (ร้อยละ 72.94) และไม่มีห้องเก็บเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุทางการเกษตรโดยเฉพาะ (ร้อยละ 61.18) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา
 ตารางที่ 6 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตร ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา 2543

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (N= 85) (คน)
1. ด้านครูผู้สอน	
1.1 ต้องการครูที่เก่ง	78
1.2 ต้องการครูที่บุคลิกภาพดี	4
1.3 ต้องการครูที่สุภาพเป็นกันเอง	3
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน	
2.1 ต้องการแผ่นภาพประกอบการสอน	55
2.2 ต้องการคอมพิวเตอร์	28
2.3 ต้องการวีดีโอ	2
3. ด้านอาคารและสถานที่	
3.1 ปรับปรุงบ่อน้ำทำการเกษตร	61
3.2 ปรับปรุงห้องเรียนเกษตร	24
4. ด้านรายวิชาที่เปิดสอน	
4.1 วิชาการเลี้ยงไก่เนื้อ	57
4.2 วิชาการปลูกผักสวนครัว	15
4.3 วิชาไม้ดอกไม้ประดับ	13

จากตารางที่ 6 แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตร ด้านครูผู้สอน นักเรียนต้องการครูที่เก่ง 78 คน ต้องการครูที่บุคลิกภาพดี 4 คน ต้องการครูที่สุภาพเป็นกันเอง 3 คน ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนต้องการให้มีแผ่นภาพประกอบการสอน 55 คน ต้องการให้คอมพิวเตอร์ 28 คน และต้องการวีดีโอ 2 คน ด้านอาคารและสถานที่ นักเรียนต้องการให้ปรับปรุงบ่อน้ำทำการเกษตร 61 คน และให้ปรับปรุงห้องเรียนเกษตร 24 คน และด้านรายวิชาที่เปิดสอน นักเรียนต้องการให้เปิดสอนวิชาการเลี้ยงไก่เนื้อ 57 คน การปลูกผักสวนครัว 15 คน และ วิชาไม้ดอกไม้ประดับ 13 คน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป และปัญหาการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมดจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 94 โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะแบบสอบถามแบบออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรมีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร และด้านอาคารสถานที่ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียน โรงเรียนประทาย โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนให้เวลากับนักเรียนตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์จำนวน 90 ชุด ได้กลับคืน 85 คิดเป็นร้อยละ 94 แล้วนำไปแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

จากการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน นักเรียนระบุโดยภาพรวมมีปัญหาทั้ง 4 ด้าน เมื่อแยกระดับของปัญหา

1. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 12 รายการ มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 มี 3 รายการ จากทั้งหมด 15 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ ครูผู้สอนใช้วิธีบรรยายมากเกินไปในการเรียนการสอน รายการที่มีปัญหารองลงมาคือ ให้คะแนนการปฏิบัติน้อยเกินไปในการเรียนการสอน ครูผู้สอนยึดหนังสือเล่มเดียวในการสอน ให้คะแนนทฤษฎีมากเกินไปในการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่มีการสาธิตในการสอน ไม่เชิญวิทยากรหรือผู้ที่มีประสบการณ์มาสอน ไม่มีการสอนภาคปฏิบัติ การวัดและการประเมินผลไม่ตรงจุดประสงค์ ครูผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ครูผู้สอนไม่มีการสรุปเมื่อสิ้นสุดการสอน ครูผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์ในการสอนแต่ละครั้งและการตัดสินผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติไม่สัมพันธ์กัน ตามลำดับ 3 รายการที่มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 คือ ครูผู้สอนไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า ครูผู้สอนไม่นำนักศึกษาทัศนศึกษานอกสถานที่ และครูผู้สอนไม่สอนตามจุดประสงค์

2. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 9 รายการ มีปัญหาค่ากว่าร้อยละ 50 มี 2 รายการ จากทั้งหมด 11 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุด

สุดคือจำนวนสไลด์ไม่เพียงพอ รายการที่มีปัญหารองลงมาคือจำนวนวิดีโอไม่เพียงพอ จำนวนหนังสือแบบเรียนไม่เพียงพอ จำนวนแผนภาพต่างๆ มีไม่เพียงพอ ไม่มีการใช้สไลด์ในการเรียนการสอน จำนวนเครื่องฉายที่บสแกมีไม่เพียงพอ จำนวนของจริงมีไม่เพียงพอ ไม่มีการใช้วิดีโอในการเรียนการสอน ไม่มีการใช้แผนภาพประกอบการเรียนการสอน ตามลำดับ 2 รายการที่มีปัญหาคือต่ำกว่าร้อยละ 50 คือไม่มีการใช้เครื่องฉายที่บสแกในการสอน และไม่มีการใช้ของจริงในการเรียนการสอน

3. ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร มีปัญหาเกินกว่าร้อยละ 50 รวม 10 รายการ มีปัญหาคือต่ำกว่าร้อยละ 50 มี 3 รายการ จากทั้งหมด 13 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ เครื่องมืออุปกรณ์ชำรุดขาดการซ่อมแซม รายการที่มีปัญหารองลงมาได้แก่ จำนวนเครื่องมือในการเพาะปลูกมีไม่เพียงพอ จอบ, เสียม, พลั่ว ฯลฯ และการเก็บเครื่องมืออุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ มีจำนวนเท่ากัน จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม่ขึ้นต้นไม่เพียงพอ จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์มีไม่เพียงพอ รางน้ำ, รางอาหาร ฯลฯ จำนวนเมล็ดพันธุ์ผักไม่เพียงพอ พืชผลถูกทำลาย จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับไม่เพียงพอ เครื่องมือและอุปกรณ์ถูกลักขโมย และจำนวนสัตว์เล็กมีไม่เพียงพอ สุกร, กระจ่าง, หนูตะเภา ฯลฯ ตามลำดับ 3 รายการที่มีปัญหาคือต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ ต้นไม้ถูกลักขโมย จำนวนสัตว์ปีกมีไม่เพียงพอและจำนวนสัตว์ใหญ่มีไม่เพียงพอ โค, กระบือ ฯลฯ

4. ด้านอาคารและสถานที่ ทุกรายการมีปัญหาคือเกินกว่าร้อยละ 50 รวม มีทั้งหมด 14 รายการ รายการที่มีปัญหามากที่สุดคือ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เล็กเกินไป รายการที่มีปัญหารองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ห้องเรียนคับแคบเกินไป โรงเพาะชำมีไม่เพียงพอ และไม่มีห้องปฏิบัติการโดยเฉพาะ มีจำนวนเท่ากันแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรมีไม่เพียงพอ ขาดการโรงดูแลรักษา โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ โต๊ะเก้าอี้ชำรุดขาดการซ่อมแซม โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่มีความเหมาะสม นักเรียนขาดความรับผิดชอบ ห้องสมุดเล็กเกินไปและไม่มีห้องเก็บเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุทางการเกษตรโดยเฉพาะ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะของนักเรียน พบว่า ด้านครูผู้สอนนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการครูที่เก่ง ที่เหลือต้องการครูที่มีบุคลิกภาพดี ครูที่สุภาพเป็นกันเอง ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการแผนภาพประกอบการสอน ต้องการคอมพิวเตอร์ และต้องการวิดีโอ ด้านอาคารสถานที่ ต้องการให้ปรับปรุงบ่อน้ำทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ และต้องการให้ปรับปรุงห้องเรียนเกษตร และด้านรายวิชาที่เปิดสอน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดสอนวิชาการเลี้ยงไก่เนื้อที่เหลือต้องการให้เปิดสอน วิชาการปลูกผักสวนครัว และวิชาไม้ดอกไม้ประดับ

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน จากการวิจัยพบว่ามีปัญหามากในเรื่องของครูผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากเกินไป ฉะนั้นครูผู้สอนควรจะมีการสอนที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในด้านทฤษฎีและในด้านปฏิบัติจะต้องสัมพันธ์กัน เพื่อสอดคล้องกับเนื้อหาทฤษฎีและความต้องการของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ด้านสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก จากการวิจัยพบว่ามีปัญหามากเกือบทุกรายการ ผู้บริหารโรงเรียนประเทาย จังหวัดนครราชสีมา ควรที่จะประสานงานกับหน่วยงานทางราชการที่เกี่ยวข้อง จัดหาสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้เพียงพอกับความ ต้องการ

3. ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร จากการวิจัยพบว่ามีปัญหามากอยู่หลายรายการ ได้แก่ เครื่องมืออุปกรณ์ชำรุดขาดการซ่อมแซม จำนวนเครื่องมือในการเพาะปลูกมีไม่เพียงพอ การเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ บุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ควรที่จะซ่อมแซมเครื่องมือที่ชำรุด และจัดหาเครื่องมือที่ยังขาดอยู่ให้เพียงพอแก่ความต้องการและมีมาตรการในการสร้างนิสัชนักเรียนให้เป็นคนที่มีระเบียบวินัยในทุกๆ ด้าน

4. ด้านอาคารและสถานที่ จากการวิจัยพบว่ามีปัญหาทุกรายการจะต้องแก้ไขตามความรุนแรงของปัญหานั้นๆ และจัดอาคารและสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของทางโรงเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2534. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ โรงพิมพ์การศาสนา. 243 น.
- จำเริญ อุ่นแก้ว. 2540. เอกสารประกอบการสอนหลักสถิติ. ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. 208 น.
- ฉัตรชัย ช่อรักษ์. 2532. คุณลักษณะของครูเกษียณที่เป็นจริงในปัจจุบันตามทัศนศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรมนครสวรรค์. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 43 น.
- เบญจมาศ พึ่งบัว. 2533. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 51 น.
- ปานจิตร ป้อมอาสา. 2542. เอกสารประกอบการสอน วิชาการสอนเฉพาะ. ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 71 น.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 36 น.
- ประสิทธิ์ ทรงประโชน. 2540. ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาเกษตรในโรงเรียนพลับพลายชัยพิทยาคม ต.จันทุม อ.พลับพลายชัย จ.บุรีรัมย์. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 40 น.
- ปรียาพร วงอนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ. สหมิตรออฟเซต. 285 น.
- ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 270 น.

- มนัส สุวรรณหงษ์. 2531. ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
เกษตรกรรมของวิทยาลัยเกษตรกรรม เขตการศึกษา 2 ต่อ การจัดการเรียนการสอนเพื่อ
ให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
125 น.
- มัสลิน แก้วสุวรรณ. 2537. การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรของนักเรียนโรงเรียนบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 47 น.
- รพีพร ทองทั่ว. 2530. คุณลักษณะครูสอนวิชาเกษตรกรรมตามแนวความคิดของนักศึกษาระดับ
เกษตรกรรม. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 34 น.
- วิเชียร ชัยโย. 2530. การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการ
เรียนการสอนวิชาเกษตร ศึกษาจากโรงเรียนกุ่มกาวปี จังหวัดอุดรธานี. ปัญหาพิเศษ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 52 น.
- วิทสันต์ ไร่วิบูลย์. 2538. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเกษตรกรรมของสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์. ปัญหาพิเศษภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 41 น.
- วีรัช เจริญกิตติศัพท์. 2538. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาเกษตรกรรมของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเมืองปรางบุรี ประจวบคีรีขันธ์. ปัญหาพิเศษ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 45 น.
- วีรวรรณ ยานพันธุ์. 2520. หลักการศึกษากษตร. คณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
วิทยาลัยครูพระนคร. 373 น.
- สุทัศน์ ชำนาญศิลป์. 2531. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์.
ปัญหาพิเศษ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 41 น.

- สุพิน บุญชูวงศ์. 2530. หลักการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนดุสิต. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสวงสุทธิการพิมพ์.
215 น.
- สุภาพ มณีรัตน์. 2525. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาเกษตรกรรมของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางเมืองเขินฟ่องอนุสรณ์. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 49 น.
- สุรพล กันจาด. 2525. คุณสมบัติครูเกษตรตามความต้องการของโรงเรียนพรตพิทยพยัต
เขตลาดกระบัง. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 38 น.
- อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย. ม.ป.ป. การจัดและการประเมินผลศึกษา. ภาควิชาครุศาสตร์
อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 322 น.
- อนันต์ ศรีโสภณ. 2525. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช. 365 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2548

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนประทาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิชาปัญหาพิเศษเรื่อง "ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา"

ด้วย นายทวนทอง จาดนอก นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์
จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง "ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา" ในกรณีนี้ ทางนักศึกษาผู้วิจัยมีความประสงค์ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน
วิชาอาชีพ ในสถานศึกษาของท่านตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลไปใช้วิเคราะห์และประกอบการทำปัญหาพิเศษต่อไป

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงเรียนขอความอนุเคราะห์มายังท่าน เพื่อได้โปรดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในสถานศึกษาของท่านได้กรอกข้อมูลตามความเป็นจริงในแบบสอบถาม โดยคำตอบและข้อคิดเห็นจากผู้ตอบใช้เพื่อ
ประโยชน์ในการเรียนการสอนเท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อท่านแก่สถาบันหรือบุคคลใด ๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายกิติพงศ์ มะโน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 7373000 ต่อ 3699, 3700, 6072

โทรสาร 326-8506

ทม
๓๑-๕๓๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนประทาย จังหวัดนครราชสีมา

โดย

นายทวนทอง จาดนอก

สาขาเทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามคือ นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนประทาย กรุณาตอบคำถามทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ที่จะนำไปประกอบการวิจัย โปรดตอบตามสภาพความเป็นจริงตามที่ท่านเห็นหรือตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ขอรับรองว่าข้อมูลเหล่านี้จะไม่มีผลต่อการเรียนของท่านแต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นาย ทวนทอง จาดนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. รายวิชาอาชีพเกษตรที่ท่านเรียน
4. อาชีพของผู้ปกครอง (ผู้ปกครองหมายถึง บิดา มารดา หรือผู้อุปการะให้การศึกษา
() ทำการเกษตร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์)
() รับจ้าง
() ค้าขาย
() ลูกจ้างในธุรกิจ
() รับราชการ หรือทำงานรัฐวิสาหกิจ
() อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ))
5. รายได้ต่อเดือนของครอบครัว..... บาท
6. การเดินทางมาโรงเรียนโดย
() รถโดยสารประจำทาง () รถยนต์ส่วนตัว
() รถมอเตอร์ไซด์ () เดิน

ตอนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร มีทั้งหมด 4 ปัญหา

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางระดับปัญหาตามสภาพความเป็นจริง

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ครูผู้สอนและวิธีการสอน				
1.1 ครูผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา				
1.2 ครูไม่มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า				
1.3 ครูผู้สอนไม่สอนตามจุดประสงค์				
1.4 ครูผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์ในการสอน แต่ละครั้ง				
1.5 ครูผู้สอน ไม่มีการสรุปเมื่อสิ้นสุดการ สอน				
1.6 ครูผู้สอนใช้วิธีบรรยายมากเกินไป				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1.7 ครูผู้สอน ไม่มีการสาธิตประกอบการสอน				
1.8 ครูผู้สอนยึดหนังสือเพียงเล่มเดียวในการสอน				
1.9 ครูผู้สอน ไม่มีการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่				
1.10 ไม่มีการสอนภาคปฏิบัติ				
1.11 การวัดและการประเมินผลไม่ตรงจุดประสงค์				
1.12 ไม่เชิญวิทยากรหรือผู้มีประสบการณ์มาสอน				
1.13 ให้คะแนนการปฏิบัติน้อยเกินไปในการเรียนการสอน				
1.14 ให้คะแนนทฤษฎีมากเกินไปในการเรียนการสอน				
1.15 การตัดสินผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติไม่สัมพันธ์กัน				
<u>2. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก</u>				
2.1 จำนวนสไลด์มีไม่เพียงพอ				
2.2 จำนวนวีดีโอมีไม่เพียงพอ				
2.3 จำนวนเครื่องฉายทึบแสงมีไม่เพียงพอ				
2.4 จำนวนแผนภาพต่างๆมีไม่เพียงพอ				
2.5 จำนวนหนังสือแบบเรียนมีไม่เพียงพอ				
2.6 จำนวนของจริงมีไม่เพียงพอ				
2.7 ไม่มีการใช้สไลด์ในการเรียนการสอน				
2.8 ไม่มีการใช้วีดีโอในการเรียนการสอน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
2.9 ไม่มีการใช้เครื่องฉายที่บแสงในการเรียนการสอน				
2.10 ไม่มีการใช้แผนภาพประกอบการสอน				
2.11 ไม่มีการใช้ของจริงในการเรียนการสอน				
<u>3. ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เกษตร</u>				
3.1 จำนวนเครื่องมือในการเพาะปลูกมีไม่เพียงพอ จอบ , เสียม , พลั่ว ฯลฯ				
3.2 จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์มีไม่เพียงพอ รางน้ำ , รางอาหาร ฯลฯ				
3.3 จำนวนสัตว์ปีกมีไม่เพียงพอ ไก่ , เป็ด , นกกระทา ฯลฯ				
3.4 จำนวนสัตว์เล็กมีไม่เพียงพอ สุกร , กระจ่าง , หนูตะเภา ฯลฯ				
3.5 จำนวน สัตว์ใหญ่มีไม่เพียงพอ โค , กระบือ ฯลฯ				
3.6 จำนวนเมล็ดพันธุ์ผักไม่เพียงพอ				
3.7 จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม้ยืนต้นไม่เพียงพอ				
3.8 จำนวนเมล็ดพันธุ์ไม้ดอกไม่ประดับไม่เพียงพอ				
3.9 การเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ				
3.10 เครื่องมืออุปกรณ์ชำรุดขาดการซ่อมแซม				
3.11 เครื่องมือและอุปกรณ์ถูกลักขโมย				
3.12 ดินไม้ถูกลักขโมย				
3.13 พืชผลถูกทำลาย				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
4. ด้านอาคารและสถานที่				
4.1 พื้นที่ปฏิบัติงานปลูกพืชมีไม่เพียงพอ				
4.2 โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่มีความเหมาะสม				
4.3 โรงเพาะชำมีไม่เพียงพอ				
4.4 ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เล็กเกินไป				
4.5 ไม่มีห้องเก็บเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุ ทางการเกษตร โดยเฉพาะ				
4.6 ห้องสมุดเล็กเกินไป				
4.7 แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรมีไม่เพียงพอ				
4.8 ห้องเรียนวิชาเกษตรแคบเกินไป				
4.9 สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม				
4.10 ไม่มีห้องปฏิบัติการเกษตร โดยเฉพาะ				
4.11 โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ				
4.12 โต๊ะเก้าอี้ชำรุดขาดการซ่อมแซม				
4.13 ขาดการโรงดูแลรักษา				
4.14 นักเรียนขาดความรับผิดชอบ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียน

ให้ตอบตามความคิดของนักเรียน

1. ด้านครูผู้สอน ท่านคิดว่าครูผู้สอนวิชาอาชีพเกษตรที่ท่านต้องการควรมีลักษณะอย่างไร(อธิบาย)

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน ท่านคิดว่ามีเพียงพอหรือไม่ (อธิบาย)

3. ด้านอาคารและสถานที่ ท่านคิดว่าน่าจะมีการปรับปรุงสิ่งใดบ้าง (อธิบาย)

4. ด้านรายวิชาที่เปิดสอน นักเรียนคิดว่าน่าจะมีรายวิชาอาชีพเกษตรใดให้มีความเหมาะสมกับชุมชน (อธิบาย)
